

Vize

Cíl: přemýšlet o svém budoucím životě, povolání, poslání, o životě dospělého

Rozvíjení klíčové kompetence: pracovní (ZV), k podnikavosti (GV), sociální a personální

Úvod:

Žáci poměrně rádi sní, a tak je dobré využívat příležitosti pro uplatnění jejich snů. Následující aktivity mají posloužit k rozvoji jejich fantazie i k narovnání snů a reality. Žáci mají možnost uvědomit si, jaké jsou jejich plány a jejich možnosti.

1. Jak bude vypadat můj den za 20 let?

Žáky rozdělíme na dvě skupiny. Jedna skupina bude mít za úkol pracovat samostatně a odpovědět na následující otázky:

- Co budu mít zapsané v diáři na tento den za 20 let? Na co nesmím zapomenout?
- Čím strávím za 20 let nejvíc času?
- Kolik budu mít denně času na svoje koníčky a na sebe za 20 let?
- Které své vlastnosti využiji za 20 let?

Druhá skupina bude mít za úkol vyplnit dotazník společně s rodiči:

- Co mám napsané v diáři? Na co nesmím zapomenout?
- Čím trávím nejvíc času?
- Kolik času denně mám na své koníčky a na sebe?
- Které své vlastnosti nejvíce využívám?

Následně (v další hodině) se žáci spojí do dvojic – vždy jeden z jedné skupiny a jeden z druhé skupiny, aby si mohli porovnat své zápisy.

Reflexe (může být provedena formou diskuse v kruhu, písemnou formou – individuální zamyšlení, prezentací skupinového názoru):

- V čem se vaše představy nejvíce lišily od výpovědi rodičů?
- V čem byste se rozhodně chtěli od rodičů lišit?
- V čem byste chtěli své rodiče následovat?

2. Můj epitaf

Pojem epitaf (v rámci literární teorie) lze využít k sebereflexi žáků.

Ukázky:

Zde leží Jiří Wolker, básník, jenž miloval svět
a pro spravedlnost jeho šel se bít.
Dřív než moh' srdce k boji vytasit,
zemřel – mlád dvacet čtyři let.

(Jiří Wolker)

.....

Zde, střelen šípem lásky spí,
jenž na světě měl samý shon,
ten malý žáček chudinký,
co zval se Francois Villon;
ač v kapse neměl milion,
vše rozdal, stůl i kredenci
a poslední svůj groš i bon.
Nuž modlete se, milenci.

Nechť lehké spočinutí má,
nechť v nebesích má věčnou spásu,
jenž sotva kdy si přičich k masu
a znal jen léta hubená;
byl jako ředkev loupaná,
bez vousů, obočí a vlasů.
Nechť lehké spočinutí má.

Světlem ho hnala trýzeň zlá,
neb s protestem zbyl bez ohlasu;,
z exilu dostával se v basu,
záda měl celá zmodralá.
Nechť lehké spočinutí má.

(Francois Villon)

Zdroj: *Já, François Villon*. Praha: Československý spisovatel, 1976. s. 39–78.

Otázky a úkol pro žáky:

Co byste si přáli, aby ve vašem epitafu stálo?

Jaké vlastnosti byste chtěli mít zmíněny ve svém epitafu?

Napište epitaf pro sebe za mnoho let.

3. Co bych o sobě rád slyšel(a)/ četl(a)?

Slavní lidé bývají připomínáni při různých příležitostech. Představte si, že uběhl dlouhý čas (možná 50 let) a ve vašem rodném městě vzpomínají právě na vás. Možná vám i postavili sochu... kdo ví.

Napište slavnostní projev, kterým byste připomněli sebe – slavného rodáka své obci. Pište o sobě s láskou a obdivem.

Co všechno jste dokázali?

Kde všude jste byli?

S kým jste se potkali?

Koho jste ovlivnili?

Co se vám podařilo?